

Plin. H. N. l. 32. c. 10. detur. Lignum si eo confricetur, ardere videbitur, ut sua luce faculam quoque vincat. Rondeletius invenit substantiam quandam saxi haerentem, corio duro et nigro intactam, intus mollem fungosam et fistulosam aplysiarum modo. Vel inquit pulmo marinus dici potest, corpus quoddam rotundum, pilae marinae modo, virescens, foris substantia filtro simile, intus totum fistulosum, veluti spongia aplysia. In mari aqua plenum est et grave: extra mare in se concidit, et flaccescit: in saxorum rimis delitescit et inter algas.

Aldrov. l. 4. c. 4. *Holothuriorum* nomen unde veniat, nescimus. Pauca etiam de iis veteres. Saxi soluta esse, sed immobilia, asperoque corio contegi. Rondeletius duas nobis icones exhibuit, cum his descriptionibus. Id genus, inquit, quod hic proponimus, altero extremo obtusum est

et planum, in quo rosae sculptam imaginem dicas, circa quam sunt acetabula. Inde parva appendix et mollis dependet. Pisculentum odorem resipit, nec minus ingratum et insuavem ac lepus marinus: altero extremo tenuius est; intus, partes omnes sunt indiscretae. Altero extremo caput habere videtur rotundum, os in medio rotundum, rugosum, quod aliquando dilatatur, aliquando constringitur. Sequitur corpus crassius, aculeis multis rigens: videtur in caudam deficere, ex cuius utraque parte duae sunt appendices pedum pinnarumve loco, sed differentes. Superior enim strictior est, in ambitu incisa, in acutum desinens, ad quam a cervice producta est linea; altera latior ubique. Harum beneficio motum habere videtur, cuius prorsus expers est primum genus: quod aliquando acetabulis suis saxi haeret, sed solvitur.

CAPVT III.

De Tethyis.

TAB. XIX.
et XX.
Nomen.

Tethyia seu ut Plinius vult, Tethae, veteribus Graecis τήθεα, et τήθυα, modernis Spherdocles, a sphaera sine dubio; Adriatici sinus accolis spongiae, quia, cum premuntur, spongiarum instar, aquam foraminibus reddunt; Tarentinis, propter formam et parvos quosdam anfractus verticilla; aliis a colore et tumore, seu quod nullis fibris, ut Tubera terrena niti crediderint, Tubera; quibusdam, quod callosa materia tegantur Calli; nonnullis, sed falso, idque ex comparatione patere potest, Urticae vocantur. Gaza cum Holothuriis confundit, Eustathius et Homeri scholiastes τὰ τήθεα ab Ostreis non distinguunt. Nicander τὰ τήθη, patellas feras explicat.

Descriptio. Aristoteles ita eas descripsit. Quae *Arist. H. A. l. 4. c. 2.* Tethya sive callos speciali nomine a tegminis qualitate appellamus, naturam inter haec genera (Testato-

rum) peculiarem fortiri notum est. Iis enim folis corpus toto tegumento includitur, cuius durities inter testam et corium est: quamobrem more praeduri bubuli tergoris secatur. Adhaeret id genus saxi sua testa. Duo a se invicem distantia foramina habet, admodum exigua, et visum vix patientia, quibus humorem accipit et reddit. Excrementum enim nullum in eo spectatur, quale in caeteris Ostreis, vel Echinæum, vel quod papaver vocatur. Dissecanti ea tibi primum occurret membrana nervosa Carnaceo corpori obducta.

Hac enim, corpulentum tethyi continetur: idque a caeteris omnibus dissimile; suo in genere omnibus similis ejusmodi caro. Haeret hoc duobus locis et membranae et corio ab latere: quaque haeret utraque parte pressius est: quibus partibus tendit ad meatus ipsos, qui proti-